

**Wskazówki dotyczące „dobrych praktyk”
przy wdrażaniu EAD
opracowane przez grupę doradczą RLG**

(tłumaczenie H. Wajs)

RLG EAD ADVISORY GROUP
Grupa doradca RLG do spraw EAD

Dennis Meissner (chair)
Minnesota Historical Society

Greg Kinney
Bentley Library, University of Michigan

Mary Lacy
Manuscript Division, Library of Congress

Naomi Nelson
Special Collections Digital Archive, Emory University

Merrilee Proffitt
RLG

Richard Rinehart
Berkeley Art Museum/Pacific Film Archive

David Ruddy
Cornell University Library

Bill Stockting
Access to Archives (A2A), Public Record Office

Michael Webb
Western Manuscripts, Bodleian Library

Timothy Young
Beinecke Rare Book and Manuscript Library, Yale University

© Copyright 2002 Research Libraries Group
All rights reserved
First published August 2002

RLG, Inc.
Mountain View, California 94041 USA

www.rlg.org

WSTĘP

Poniższy zbiór wskazówek, opracowany przez grupę doradczą RLG (*Research Libraries Group*) do spraw EAD (*Encoded Archival Description*), jest już ich drugą wersją, powstałą między październikiem 2001 r. a sierpniem 2002 r. Grupę doradczą tworzy 10 osób. Są to amerykańscy i brytyjscy archiwiści, osoby zajmujące się zarządzaniem treścią w postaci cyfrowej oraz osoby mające doświadczenie w tworzeniu i zarządzaniu pomocami archiwalnymi kodowanymi w EAD. (patrz: www.rlg.org/primary/eadac.html).

Celem tych wskazówek jest:

1. Ułatwienie współdziałania przy odkrywaniu zasobów (wyszukiwaniu danych) poprzez narzucenie podstawowego stopnia uniformizacji/unifikacji przy tworzeniu poprawnie sformułowanych (ang. *valid*) dokumentów zakodowanych w EAD oraz zachęta do włączenia elementów najbardziej użytecznych przy wyszukaniu danych w połączonym indeksie i przedstawianiu/prezentacji ich w zintegrowanym, międzyinstytucjonalnym środowisku.
2. Stworzenie badaczom możliwości pełnego korzystania z potencjału XML (*eXtensible Markup Language*) przy wyszukiwaniu i przedstawianiu/prezentacji danych poprzez opracowanie zbioru podstawowych elementów polepszających odkrywanie zasobów (wyszukiwanie danych). W nadziei, że dzięki określeniu tych podstawowych elementów i wyszczególnieniu związanych z nimi „dobrych praktyk”, wskazówki te okażą się cenne zarówno dla tych, którzy tworzą pomoce wyszukiwawcze, jak i dla dostawców odpowiednich systemów i narzędzi.
3. Przyczynienie się do ewolucji standardu EAD poprzez szczegółowe określenie zbioru zalecanych i możliwych do zastosowania „dobrych praktyk” dla celów międzyinstytucjonalnych i międzynarodowych.

Te wskazówki mogą być zastosowane zarówno przy retrokonwersji dawnych (papierowych, historycznych) pomocy wyszukiwawczych, jak i przy tworzeniu nowych (elektronicznych).

I. Uwagi ogólne

Punkty zainteresowania i towarzysząca dokumentacja. Nie mamy zamiaru w tych wskazówkach powtarzać informacji zawartych w: dokumentacji DTD (ang. *Document Type Definition* – formalna definicja typu dokumentu) wersji 2002 dla EAD, ani w *EAD Tag Library, Version 2002*, ani w opracowanym przez Stowarzyszenie Amerykańskich Archiwistów *EAD Application Guidelines*, ani też zalecać lokalnych praktyk. Ten dokument skupia się na ogólnych problemach przekraczających granice instytucjonalne. Brak omówienia jakichś pojedynczych elementów lub atrybutów nie oznacza, że są one nieważne. (*The SAA Guidelines* opisują wszystkie elementy i zawierają wskazówki na temat ich użycia).

Stosowana nomenklatura (nazewnictwo, przyjęta konwencja).

„Wymagany” (ang. *Required*) – oznacza, że dany element lub atrybut jest wymagany według DTD dla EAD w celu zbudowania poprawnie sformułowanych instancji dokumentu EAD (czyli tekstu adnotowanego, oznaczonego zgodnie z DTD).

„Obowiązujący” (ang. *Mandatory*) – oznacza, iż uważamy dany element lub atrybut za zasadniczy dla realizacji skutecznego dostępu do rozproszonych informacji w połączonym środowisku.

„Obowiązujący, jeżeli jest odpowiedni” (ang. *Mandatory if applicable*) – oznacza, iż uważamy dany element lub atrybut za obowiązujący, jeżeli jego wartość jest znana lub odpowiednia w określonej sytuacji. (W przeciwnym przypadku tego elementu nie należy uwzględniać).

„Zalecany” (ang. *Recommended*) – oznacza, że uwzględnienie danych zawartych w tym elemencie wynika z zalecanych „dobrych praktyk”, gdy dane istnieją lub ten element jest odpowiedni.

„Opcjonalny” (ang. *Optional*) – oznacza, że dane archiwum może zastosować taki element lub atrybut zgodnie z miejscową praktyką. Elementy i atrybuty uznane za opcjonalne występują w tych wskazówkach tylko wówczas, gdy znajemy komentarz lub wskazówkę odnośnie ich zastosowania za konieczną. Określenie statusu elementu jako „opcjonalny” nie oznacza, że ten element lub atrybut jest niewłaściwy. Sugeruje jedynie, że nie zalecamy ściśle określonego ich zastosowania.

Status	Skrót	Definicja
Required „Wymagany”	Req	DTD wymaga tego elementu dla poprawnie sformułowanego dokumentu w XML
Mandatory „Obowiązujący”	M	Grupa doradcza RLG do spraw EAD zobowiązuje do użycia tego elementu ze względu na wyszukiwanie i przedstawienie (prezentację)
Mandatory if applicable „Obowiązujący, jeżeli jest odpowiedni”	MA	Grupa doradcza RLG do spraw EAD zobowiązuje do użycia tego elementu, jeżeli odnosi się do danej sytuacji
Recommended „Zalecany”	Rec	Zalecany w ramach „dobrych praktyk”
Optional „Opcjonalny”	Opt	Opcjonalny

„Znacznik” (ang. *Tag*) – odnoszą się do znaków, wewnątrz których zawiera się treść elementu, jak na przykład `<p>[treść]</p>`.

„Element” (ang. *Element*) – odnosi się do tekstowego pojęcia (abstrakcyjnego przedstawienia obiektu) stanowiącego dany znacznik.

„Treść” (ang. *Content*) – odnosi się do danych zawartych pomiędzy znacznikami (otwierającym `<xxx>` i zamykającym `</xxx>`).

„Wartość atrybutu” (ang. *Attribute value*) – odnosi się do wartości, którą może przybrać atrybut.

W tym dokumencie **wytluszczono** nazwy atrybutów. Tekst w nawiasach opisuje treść informacji, którą dostarcza samo archiwum.

Atrybut ID. Wewnątrz całej struktury elementów EAD występuje atrybut ID, jako unikatowy identyfikator używany do określenia poszczególnych elementów, ułatwiający ich łączenie. Ponieważ archiwa stosują lokalne metody łączenia, nie będzie tu opisany¹ żaden odrębny schemat nadawania nazw ID. Porównaj na ten temat *EAD Cookbook* (jefferson.village.virginia.edu/ead/cookbookhelp.html).

Inne schematy kodowania. Aby ułatwić, na ile to tylko możliwe, tworzenie metadanych² w poprawnie sformułowanej instancji dokumentu EAD i zapewnić przejścia do innych schematów kodowania, zobowiązujemy do włączenia/uwzględniania atrybutów **relatedencoding** i **encodinganalog** w obu częściach zarówno w <eadheader>, jak i <archdesc>. Element <eadheader> opisuje samą pomoc wyszukiwawczą, podczas gdy element <archdesc> odnosi się do materiałów, które są w tej pomocy opisywane. Element <eadheader> zazwyczaj odwzorowuje pokrewny standard kodowania taki jak Dublin Core³, podczas gdy element <archdesc> zazwyczaj odwzorowuje standardy określające zawartość takie jak MARC 21 lub ramy opisu takie jak ISAD(G)v2. To proste rozróżnienie nie ma jednak mocy wiążącej. Wprawdzie w DTD przewidziano możliwą zawartość atrybutów **encodinganalog** dla wszystkich poziomów, z zastrzeżeniem, że nie zawsze znajdą one zastosowanie.

Tam, gdzie nie występuje bezpośrednia relacja odpowiedniości między pokrewnym standardem kodowania i EAD, można wykorzystać element <note> zagnieżdżone wewnątrz elementu <notestmt>, jak to pokazuje niniejszy przykład odpowiednika kodowania odsyłający do elementów Dublin Core:

```
<notestmt>
<note encodinganalog="format"><p>text/plain charset=ISO-8859-1
size=23100 bytes</p></note>
<note encodinganalog="coverage"><p>South West</p></note>
<note encodinganalog="rights"><p>&copy; The contents of this catalogue
are the copyright of the place of deposit; Rights in the Access to
Archives database are the property of the Crown</p></note>
</notestmt>
```

Chociaż przejścia od elementów EAD do Dublin Core, MARC21 i do drugiego wydania ISAD(G)v2 można znaleźć w *EAD Tag Library, Version 2002* i *EAD Application Guidelines*, te wskazówki także gdzie to jest właściwe uwzględniają **encodinganalog**s. Uczyniono to dla wygody i aby wskazać więcej możliwości. W przypadku

¹ Krótkie rozważania na temat znaczenia schematu nadawania nazw ID pod adresem: www.dlib.org/naming/overview.html.

² Metadane to dane na temat danych. Ten termin odnosi się do jakichkolwiek danych użytych dla ułatwienia identyfikacji, opisu i lokalizacji elektronicznych zasobów sieciowych.

³ Więcej na temat DUBLIN CORE METADATA INITIATIVE pod adresem: www.dublincore.org/ (przyp. tłum.)

encodinganalogs odwzorowujących ISAD(G)v2, treść atrybutów powinna być zapisana numerycznie (np. raczej “3.2.1” niż “3.2.1 Name of Creator” lub “Name of Creator”).

Znormalizowany zapis dat. Tam, gdzie jest to możliwe, należy stosować znormalizowany zapis dat zgodny z normą ISO 8601 (patrz: xml.coverpages.org/ISO-FDIS-8601.pdf). Zalecamy stosowanie tej normy w zestawieniu opracowanym przez W3C-DTF (patrz: www.w3.org/TR/NOTE-datetime).

Stosując normę ISO 8601 do zapisu daty przybliżonych, należy wskazać na odcinek czasu stanowiący granice przybliżonej daty (patrz niżej: „Daty przybliżone”). Należy pamiętać, że znormalizowane daty nie są wyświetlane/prezentowane. Stosuje się je dla ułatwienia wyszukiwania informacji przy pytaniach o daty. Wyświetlana/prezentowana jest jedynie treść elementu.

Ponieważ norma ISO 8601 sama w sobie nie zawiera możliwości opisanego dat niepewnych lub niewiadomych, zalecamy zapisanie dat niepewnych lub nieznanymi jako dat przybliżonych.

Przykłady:

- Daty z zakresu:
 - `<unitdate normal="1956-01/1956-07">Jan 1956 - July 1956</unitdate>`
[użyj przedziałów czasu zgodnego z normą ISO 8601]
 - `<unitdate normal="1900/1950">1900-1950</unitdate>`
- Daty z przerwami (e.g., “1924, 1956-1975”):
 - `<unitdate normal=1924>1924</unitdate>`, `<unitdate normal="1956/1975">1956-1975</unitdate>`
[koduje dane wewnątrz oddzielnych znaczników `<unitdate>`]
- Znana jest data początkowa (data od):
 - `<unitdate normal="1911/9999">1911-[ongoing]</unitdate>`
[użyj przedziału czasu zgodnego z normą ISO 8601 i oznaczenie jego końca jako 9999]
- Daty przybliżone (e.g., “ca. 1950”):
 - `<unitdate normal="1945/1955">ca. 1950</unitdate>`
[zapisz jako przedział czasu zgodny z normą ISO 8601 dla wskazania właściwego zakresu]
 - `<unitdate normal="1980/1989">1980s</unitdate>`
[użyj przedziału czasu zgodnego z normą ISO 8601 dla określenia dziesięciolecia]
 - `<unitdate normal="1801/1900">19th century</unitdate>`
- Materiały nie datowane:
 - `<unitdate normal="1920/1957">undated</unitdate>`
[zapisz jako przedział czasu (tak jak w datach przybliżonych); można tu użyć dat skrajnych kolekcji lub życia aktotwórcy]
- Materiały nie datowane:
 - `<unitdate normal="1935/1965">undated: ca. mid 20th century</unitdate>`

- [jeżeli dokument jest niedatowany można użyć takiej formuły, wskazane jest jednak – na ile to możliwe – określenie przedziałów czasu, można tu użyć dat skrajnych kolekcji lub życia aktotwórcy]
- o `<unitdate>undated</unitdate>`
[jeżeli jest to naprawę niemożliwe do określenia, wówczas użyj samego określenia “undated”, bez jakiegokolwiek dodatkowego zapisu znormalizowanego]

Opis na poziomie dokumentu. Ta część opisuje szczegółowo użycie elementu `<dsc>` zazwyczaj nie stosowanego w bieżącej praktyce archiwalnej. Gdy opis łączy obiekty w postaci cyfrowej na poziomie dokumentu, archiwum powinno rozważyć strategię wyszukiwania i użyteczności, zarówno we własnej archiwalnej wyszukiwarce, jak i – jeżeli jest to konieczne – w szerszym współdzielonym środowisku (sieciowym). Z opisem na poziomie dokumentu może postępować na wiele sposobów: (umieścić go) w EAD, w bazie danych i/lub jako część samego obiektu w postaci cyfrowej korzystając ze standardu takiego jak METS (www.loc.gov/standards/mets). Nie istnieje jedna, poprawna metoda, dlatego należy rozważyć za i przeciw każdej z nich.

Obiekty w postaci cyfrowej i elementy łączące. Używaj elementu `<daogrp>` wyłącznie dla odesłania do cyfrowych przedstawień zbioru opisywanego w pomocach wyszukiwawczych. Używaj elementu `<daogrp>` jako łącza do obiektów powstałych od razu w postaci cyfrowej (ang. *born-digital*), jeżeli do nich odnosi się pomoc wyszukiwawcza. Dla obiektów w postaci cyfrowej, które są włączone, ale nie są częścią opisywanego zbioru, użyj innych mechanizmów łączących EAD. Używaj elementu `<daogrp>` jako łącza do jakiegokolwiek bezpośredniego, cyfrowo sformatowanego przedstawienia pewnych aspektów oryginalnego opisywanego obiektu (np.: transkrypcji, video lub obrazów oryginalnego dokumentu). Dla opisu, który nie jest bezpośredni (np.: video z komentarza) nie używaj elementu `<daogrp>`; zamiast tego użyj innych mechanizmów łączących EAD, takich jak `<exptr>`. Techniczne metadane o dołączonych cyfrowych „surogatach” (obiektych analogowych przekształconych na postać cyfrową) powinny być określone poprzez atrybuty elementu `<dao>`, aby ułatwić maszynowe wyszukiwanie oraz manipulację obiektami w postaci cyfrowej.

Nie zakładamy, że `<daogrp>` jest jedynym uprawnionym sposobem, gdyż jest wiele innych sposobów postępowania z obiektami, które poddano dyskretyzacji (przeniesiono na postać cyfrową) poza pomocami wyszukiwawczymi w EAD – poprzez bazę danych lub inne mechanizmy.

Liczne opisowe lub inne metadane (techniczne, administracyjne, strukturalne etc.), które mogą być związane z obiektem w postaci cyfrowej nie dają się łatwo kodować w EAD. Takie metadane można lepiej opracować poza instancją dokumentu EAD, za pomocą standardu METS lub składować w samym obiekcie w postaci cyfrowej (np. używając nagłówek TIFF).

Zalecamy użycie raczej elementu `<daogrp>` niż `<dao>`. Element `<dao>` dopuszcza dołączenie tylko jednego cyfrowego obrazu, zaś `<daogrp>` jednego lub więcej. Użycie elementu `<daogrp>` zapewnia możliwość dołączenia wielokrotnionych cyfrowych

obrazów i zachowanie spójności dzięki użyciu tylko jednego znacznika. Takie podejście jest korzystne ze względu na unifikację systemu, a także oprogramowania znakującego (edytora znaczników).

Encje systemowe. Przy określaniu zewnętrznych encji (ang. *entity*)⁴, archiwa posługujące się tymi wskazówkami powinny powstrzymać się przed poleganiem jedynie na identyfikatorach systemowych – SYSTEM (jako przeciwieństwa identyfikatorów publicznych – PUBLIC)⁵. Identyfikatory systemowe tworzące zmienną wewnętrzną wykorzystywaną tylko przez danego użytkownika mogą sprawiać problemy we wspólnym środowisku sieciowym, ponieważ podtrzymywanie zewnętrznych adresów i rozróżnialność względnych jednolitych identyfikatorów zasobów (URI – *Uniform Resource Identifier*) często sprawia kłopoty. Archiwa, które zamierzają przedstawiać swoje pomoce wyszukiwawcze we wspólnym środowisku sieciowym, zanim prześlą te pliki, powinny się zastanowić nad problemem identyfikowania encji poprzez identyfikatory systemowe. Wyczerpująca dyskusja na ten temat znajduje się w *EAD Application Guidelines*.

Interpunkcja i odstępy. Zastosowanie znaków przestankowych i odstępów to sprawa lokalnych zwyczajów. Głównym celem jest spójność i dokumentacja, tak aby lokalne zwyczaje mogły być zaadaptowane wewnątrz połączonego środowiska.

Kodowanie znaków. Zalecamy, aby dokument EAD kodowano w XML posługując się zestawem znaków ze strony kodowej UTF-8 Unicode. W XML znaki użyte jako ograniczniki muszą być zastąpione przez encje znakowe podane w tabeli:

Znak	Nazwa	Encja
&	ampersand	&
<	lewy nawias ostry – znak mniejszości	<
>	prawy nawias ostry – znak większości	>

Jeżeli instancja dokumentu została zapamiętana jako strona kodowa UTF-8, nie ma potrzeby zastępowania żadnych innych znaków specjalnych za pomocą encji znakowych. Więcej szczegółowych informacji o XML, UTF-8, kodowaniu znaków specjalnych można znaleźć na stronie W3C/Unicode Consortium w dokumencie “Unicode in XML and other Markup Languages” (www.w3.org/TR/unicode-xml/).

Użycie elementu <head>, etykiety atrybutów. Zawartość nagłówków i etykiety to kwestia praktyki lokalnej. Jednak należy wyraźnie określić decyzje dotyczące kiedy użyć tych znaczników, a kiedy pozwolić aby tekst został sformatowany przez arkusz stylów.

⁴ „Encje są skrótami, które możemy wpisać do dokumentu XML-a. Różnorodność encji polega na miejscu ich definicji oraz typie danych, jakie encje przechowują. Definiujemy je w pliku DTD opisującym dany dokument lub w innym pliku, nadając im nazwę i wartość”. – cytuję za W. Romowicz, *XML Ćwiczenia praktyczne*, Helion 2002, s. 3; (przyp. tłum.)

⁵ Deklaracja sekcji DOCTYPE:

<!DOCTYPE *nazwaDokumentu* [SYSTEM | PUBLIC *nazwaDTD*]> (przyp. tłum.)

Głównym celem jest spójność i dokumentacja, tak aby lokalne zwyczaje mogły być zaadaptowane wewnątrz połączonego środowiska.

Przegląd struktury EAD. Struktura instancji dokumentu EAD składa się z trzech części:

- <eadheader> zawiera informacje o samej pomocy wyszukiwawczej;
- <frontmatter> zawiera wstępne dane oraz pożyteczne informacje do wyświetlenia lub opublikowania na temat pomocy wyszukiwawczej;
- <archdesc> zawiera opis materiałów archiwalnych i związanych z nimi informacji odnoszących się zarówno do treści, jak i zarządzania.

II. Poziomy archiwalne

EAD stosuje system zagnieżdżonych składników (ang. *components* – elementy <c> lub <c01>, <c02><c12>) dla opisanie hierarchicznej struktury, w której logicznie ułożono materiały archiwalne. Pozycja każdego ze składników wewnątrz tej struktury może być określona poprzez użycie atrybutu **level** (np. przy elemencie <c level =”fond”> lub <c01 level =”series”>, <c02 level =”subseries”><c12>).

Nie ma formalnej zgodności pomiędzy numeracją składnika, jego pozycją w hierarchii, a logicznym poziomem opisywanego materiału. Numeracja składnika może się różnić wewnątrz i pomiędzy pomocami wyszukiwawczymi (to znaczy że np. <c03> może odpowiadać podserii w jednej części pomocy wyszukiwawczej, zaś dokumentowi (ang. *item*) w drugiej).

Jest jednak pewna logika w zagnieżdżaniu poziomów. Seria może zawierać podserie, akta sprawy lub dokumenty (*subseries, files, items*), ale nie inną serię. Porównaj przykłady:

- Możliwość zastosowania składników <c0X> w strukturze pomocy wyszukiwawczych Bentley (www.umich.edu/~bhl/EAD/bhltags2.htm#examples)
- ISAD(G)v2: General International Standard Archival Description ISAD(G), Appendix A1, page 36 (www.ica.org/biblio/com/cds/isad_g_2e.pdf)

Uważamy za obligatoryjne określenie atrybutu **level** przy wszystkich poziomach. Zagwarantuje to przejrzystość zarówno przy składnikach numerowanych, jak i nienumerowanych. Należy stosować standardowe pojęcia archiwalne: zespół, seria, akta sprawy, dokument (*fonds, series, file, item*). Patrz:

- Zasady przyjęte dla projektu CUSTARD Project, section 2.1 (www.archivists.org/news/custardproject.asp)
- ISAD(G)v2: General International Standard Archival Description ISAD(G), Appendix A1, page 36 (www.ica.org/biblio/com/cds/isad_g_2e.pdf)

Wartość atrybutu **level** może być użyta do zdefiniowania poszukiwań, dla wygenerowania wytycznych, do wstawiania nagłówków i dla innych celów związanych z przetwarzaniem i prezentacją.

Zespół może być podzielony na podzespoły, seria zaś na podserie. EAD pozwala na dalsze podziały podzespołu i podserii poprzez określenie atrybutu **level** jako “otherlevel” i określanie w atrybucie **otherlevel** dalszych wewnętrznych podziałów poprzez “sub-sub”. Alternatywnie podzespół albo podseria mogą być zagnieżdżone wewnątrz innego podzespołu albo podserii. Przy takim rozwiązaniu arkusz stylów będzie musiał użyć struktury składników do rozróżnienia jednego typu podserii od innego.

Podobnie na poziomie akt sprawy może wystąpić wewnętrzny podział na dodatkowe podpoziomy hierarchii, zanim osiągnięty zostanie poziom dokumentu. Można to zrobić poprzez określenie atrybutu **level** jako “otherlevel” i określenie w atrybucie **otherlevel** jako “subfile” lub inne lokalnie stosowane określenie. Alternatywnie, ponieważ nie ma ogólnie przyjętych określeń na podziały wewnątrz akt sprawy, podziały te mogą być zagnieżdżone wewnątrz innych akt sprawy. Przy takim rozwiązaniu arkusz stylów będzie musiał użyć struktury składników do rozróżnienia jednego typu akt sprawy od innego.

TABELA 1: <ead>, <eadheader>, <frontmatter>

Elementy i atrybuty	Status	Komentarz	Inne schematy kodowania		
			ISAD(G)v2	MARC 21	DC
<ead>	Req				
relatedencoding=	Opt	W większości przypadków atrybut, relatedencoding będzie określany jedynie dla elementów <eadheader> i <archdesc>; prawdopodobnie, każdy z tych elementów będzie odwzorowany na odmienny opisowy standard kodowania. Jeżeli oba te elementy będą odwzorowane na ten sam standard, wartość powinna być określona dla elementu <ead>.			
<eadheader>	Req				
langencoding=	M	Wpisać "iso639-2b."			
scriptencoding=	MA	Wpisać "iso15924."			
relatedencoding=	M	Wskazać opisowy standard kodowania, do którego element <eadheader> może być odwzorowany. Dublin Core może być najwłaściwszym systemem ponieważ intencją elementu <eadheader> jest dostarczenie wygodnych i ujednoliconych metadanych dla poszukiwań.			
repositoryencoding=	M	Wpisać "iso15511."			
countryencoding=	M	Wpisać "iso3166-1."			
dateencoding=	M	Wpisać "iso8601."			
<eadid>	Req	Zawartość tego elementu wraz z jego atrybutami musi w sposób unikatowy identyfikować instancję dokumentu EAD.			
countrycode=	M	Stosować ISO 3166-1.			
mainagencycode=	M	[Stosować kod archiwum zgodny z numerem nadanym przez NDAP]. Kod powinien być zgodny z normą ISO 15511.			
publicid=	MA	Zawartość została określona w ISO/IEC 9070:1991, z intencją, aby to był kod unikatowy. Element <eadid> powinien zawierać przynajmniej jeden z poniższych: publicid , identifier lub url .			
identifier=	MA	Unikatowy identyfikator odczytywany komputerowo. Element <eadid> powinien zawierać przynajmniej jeden z poniższych: publicid , identifier lub url .			

Elementy i atrybuty	Status	Komentarz	Inne schematy kodowania	
url=	MA	Powinien to być adres bezwzględny: (np.: http://www.loc.gov/ead/ms99999.xml). Element <eadid> powinien zawierać przynajmniej jeden z poniższych: publicid , identifier lub url .		
encodinganalog=	MA	Odwzorować na URL.	856\$u	Identifier
<filedesc>	Req			
<titlestmt>	Req			
<titleproper>	Req	Stosować formalny tytuł pomocy wyszukiwawczej, a nie nazwę opisywanego zespołu lub zbioru.		
encodinganalog=	M		245\$a	Title
<author>	MA	Podać nazwisko osoby lub nazwę instytucji odpowiedzialnej za zawartość kodowanej pomocy wyszukiwawczej.		
encodinganalog=	M		245\$c	Creator; Contributor
<publicationstmt>	M			
<publisher>	M			
encodinganalog=	M		260\$b	Publisher
<date>	M			
encodinganalog=	M		260\$c	Date
normal=	M	Stosować ISO 8601.		
<address>	Rec	Encja systemowa musi być rozważona dla połączonego środowiska.		
encodinganalog=	M		260\$a	
<notestmt>	Opt	Element może być użyty dla zapisania lokalnie stosowanych uwag tekstowych, aby wzbogacić możliwość wyszukiwania metadanych, (por. przykład na str. 3 Wstępu)		
encodinganalog=	M		500; 653	Description; Subject
<profiledesc>	M			
<creation>	M	Stwierdzenie faktu kodowania pomocy wyszukiwawczej.		
encodinganalog=	M		500	
<date>	Rec	Data pierwotnego kodowania w EAD.		
normal=	MA	Stosować ISO 8601.		
<language>	M			
<language>	M			
encodinganalog=	M		546	Language
langcode=	M	Stosować ISO 639-2b.	041	
scriptcode=	MA	Stosować ISO 15924.		

Elementy i atrybuty	Status	Komentarz	Inne schematy kodowania		
<descrules>	Opt				
encodinganalog=	Rec		3.7.2 Rules or conventions		
<revisiondesc>	Rec				
<change>	Rec				
encodinganalog=	M			583	
<item>	Rec				
<date>	Rec				
normal=	MA	Stosować ISO 8601.			
<frontmatter>	Opt	Element <eadheader> jest zalecany jako źródło informacji do strony tytułowej w połączonym środowisku. Element <frontmatter> jest zarezerwowane dla lokalnych zastosowań.			

TABELA 2: <archdesc>

Elementy i atrybuty	Status	Komentarz	Inne schematy kodowania		
			ISAD(G)v2	MARC 21	DC
<archdesc>	Req				
level=	Req	Najczęściej określony jako "fonds" (można też użyć "collection" lub "recordgrp" jeżeli jest to w danym wypadku wskazane). Ten element jest uznawany za podstawowy dla wymiany danych z ISAD(G)v2.	3.1.4		
type=	Rec				Type
relatedencoding=	M	Wskazuje opisowy standard kodowania, na który element <archdesc> może być odwzorowany. Ponieważ element <archdesc> opisuje materiały archiwalne najważniejsze są tu: MARC 21 lub ISAD(G)v2.			
<did>	Req				
<origination>	M	Ten element jest uznawany za podstawowy dla wymiany danych z ISAD(G)v2.			
<persname corpname famname name>	Rec	Użyj jednego z wymienionych elementów, właściwego w danym przypadku dla typu aktotwórcy.			
encodinganalog=	Rec		3.2.1	100 (persname or famname), 110 (corpname), 111 (meeting)	Creator
<unittitle>	M	Ten element jest uznawany za podstawowy dla wymiany danych z ISAD(G)v2.			
encodinganalog=	Rec		3.1.2	245\$a	Title

Elementy i atrybuty	Status	Komentarz	Inne schematy kodowania		
<unitdate>	M	Amerykańskie archiwa zgodnie z normą APPM ⁶ włączają element <unitdate> jako część elementu <unittitle>, podczas gdy brytyjskie i kanadyjskie zgodnie z ISAD(G)v2 stosują element <unitdate> na tym samym poziomie co element <unittitle>. Biorąc pod uwagę prawdopodobieństwo przyszłej międzynarodowej standaryzacji, oddzielenie tytułu i dat jest preferowane, ale obie praktyki są dopuszczalne. Należy powtórzyć na poziomie elementu <unitdate> jeżeli występują daty z zakresu (ang. <i>inclusive</i>) i dominujące (ang. <i>bulk</i>). Ten element jest uznawany za podstawowy dla wymiany danych z ISAD(G)v2.			
type=	M				
normal=	M	Stosować przedziały czasu zgodne z normą ISO 8601 w takim zakresie, w jakim jest to możliwe (por. przykład na str. 3-4 Wstępu).			
encodinganalog=	Rec	Jeżeli są to materiały rękopiśmienne należy użyć formatu MARC "u"; odesłania do MARK zależą od tego czy są to daty z zakresu, pojedyncze, czy dominujące	3.1.3	245\$f (inclusive or single); 245\$g (bulk)	Coverage (Temporal); Date
encodinganalog=	Rec	Jeżeli są to materiały inne niż archiwalia i zbiory dokumentów prywatnych należy użyć formatu MARC "g". [- data produkcji]	3.1.3	260\$c	Coverage (Temporal); Date
datechar=	MA	Jeżeli element encodinganalog przybiera wartość ISAD(G)v2 3.1.3. należy ustalić wartość wskazującą czy są to daty wytworzenia czy gromadzenia			
<physdesc>	M				

⁶ *Archives, Personal Papers and Manuscripts* (1983), (przyp. tłum.).

Elementy i atrybuty	Status	Komentarz	Inne schematy kodowania		
<extent>	M	Użyj powtarzanych znaczników <extent> dla opisu zwielokrotnionych informacji o obiektach, miar (ilość obiektów, ich wymiary etc.). Jednostki miary powinny być zapisane albo jako część treści albo wewnątrz tych znaczników albo jako wartość atrybutu unit . Ten element jest uznawany za podstawowy dla wymiany danych z ISAD(G)v2.			
encodinganalog=	Rec		3.1.5	300	
<phystech>	Opt				
encodinganalog=	Rec		3.4.4	340 and 538	
<abstract>	Rec	Użyj dla krótkiej charakterystyki zawartości zespołu (zbioru) na najwyższym poziomie opisu; [ewentualnie], dla uzupełnienia, wraz z elementem <scopecontent>. Na poziomie elementu składnika [<c>] używaj raczej elementu <scopecontent> niż elementu <abstract>.			
encodinganalog=	Rec			520	Description
<physloc>	Opt				
encodinganalog=	Rec			852\$, 090	
<originalsloc>	Opt				
encodinganalog=	Rec		3.5.1	355	
<repository>	M				
encodinganalog=	Rec			852	Publisher
<corpname name>	Rec				
<subarea>	Rec				
<address><addressline>	Rec				
<unitid>	M	Ten element jest uznawany za podstawowy dla wymiany danych z ISAD(G)v2.	3.1.1	050, 090, 099	Identifier
countrycode=	M	Stosować ISO 3166-1.			
repositorycode=	M	Stosować ISO 1551.			
<langmaterial>	M		3.4.3	546	Language
<language>	M				
langcode=	M	Stosować ISO 639-2b.		041	
<note>	Opt				
encodinganalog=	Rec			500	
<bioghist>	M				

Elementy i atrybuty	Status	Komentarz	Inne schematy kodowania		
encodinganalog= <scopecontent>	Rec		3.2.2	545	
	M	Jeżeli układ/uporządkowanie nie może być łatwo oddzielone od uwag o zawartości, należy to umieścić jako część elementu <scopecontent>. Jeżeli natomiast można to oddzielić, użyj elementu <arrangement> i nie zagnieżdżaj tego w elemencie <scopecontent>.			
encodinganalog= <arrangement>	Rec		3.3.1	520	Description
	Rec	Użyj do kodowania układu materiałów (np. alfabetyczny, chronologiczny) i ich wewnętrznego podziału (np. na serie).			
encodinganalog= <controlaccess>	Rec		3.3.4	351	
	Rec	Zagnieżdżane wewnętrzne elementy są powtarzalne i powinny być użyte jeżeli są odpowiednie.			
<corpname>	Rec				
encodinganalog=	Rec			110, 111, 610, 611, 710, 711	
source=	Rec				
rules=	Opt				
<persname>	Rec				
encodinganalog=	Rec			100, 600, 700	
source=	Rec				
rules=	Opt				
<geogname>	Rec				
encodinganalog=	Rec			651	Coverage (Spatial)
source=	Rec				
rules=	Opt				
<famname>	Rec				
encodinganalog=	Rec			100, 600	
source=	Rec				
rules=	Opt				
<subject>	Rec				
encodinganalog=	Rec			650	Subject
source=	Rec				
rules=	Opt				

Elementy i atrybuty	Status	Komentarz	Inne schematy kodowania	
<genreform>	Rec			
encodinganalog=	Rec			655
source=	Rec			
rules=	Opt			
<occupation>	Rec			
encodinganalog=	Rec			656
source=	Rec			
rules=	Opt			
<function>	Rec			
encodinganalog=	Rec			657
source=	Rec			
rules=	Opt			
<title>	Rec			
encodinganalog=	Rec			130, 630, 730
source=	Rec			
rules=	Opt			
<controlaccess>	Rec	Hasła indeksowe mogą być pogrupowane [tematycznie] poprzez zagnieżdżanie ich wewnątrz elementu <controlaccess>.		
<corpname persname ...>	Rec			
encodinganalog=	Rec			see above
source=	Rec			see above
<accessrestrict>	MA	Użyj dla określenia warunków dostępu do materiałów archiwalnych.		
encodinganalog=	Rec		3.4.1	506
<accruals>	Rec			
encodinganalog=	Rec		3.3.3	584
<acqinfo>	Rec			
encodinganalog=	Rec		3.2.4	541
<altformavail>	Rec			
encodinganalog=	Rec		3.5.2	530
<appraisal>	Rec			
encodinganalog=	Rec		3.3.2	583\$a
<custodhist>	Rec			
encodinganalog=	Rec		3.2.3	561
<prefercite>	Rec			
encodinganalog=	Rec			524

Elementy i atrybuty	Status	Komentarz	Inne schematy kodowania		
<processinfo>	Rec				
encodinganalog=	Rec			583, 500	
<userrestrict>	MA	Użyj dla określenia warunków wykorzystania [np. reprodukcji] materiałów archiwalnych.			
encodinganalog=	Rec		3.4.2	540	
<relatedmaterial>	Rec				
encodinganalog=	Rec		3.5.3	544 1	
<separatedmaterial>	Rec				
encodinganalog=	Rec		3.5.3	544 0	
<otherfindaid>	Opt				
encodinganalog=	Rec		3.4.5	555	
<bibliography>	Opt				
encodinganalog=	Rec		3.5.4		
<odd>	Opt				
encodinganalog=	Rec		3.6.1	500	

TABELA 3: <dsc>

Elementy i atrybuty	Status	Komentarz	Inne schematy kodowania		
			ISAD(G)v2	MARC 21	DC
<dsc>	MA	Pojedynczy element <dsc> powinien być użyty z zagnieżdżonymi składnikami [<c>], wewnątrz których umieszczono na właściwych poziomach hierarchii składników opisy: podzespołów, serii, podserii, akt spraw i dokumentów.			
type=	Req	Zalecany: Type="combined" (opis i szczegółowe zestawienie składników tworzących pojedynczy element <dsc>).			
<c>/<c0x>	M	Składniki numerowane i nienumerowane są funkcjonalnie tożsame. Zastosowanie numerowanych składników może dać użytkownikowi bardziej czytelny obraz zagnieżdżonej struktury, a ponadto ułatwić maszynowe przetwarzanie. Tylko jedna z opcji może być użyta w danym elemencie <dsc>. Zaleca się stosowanie jednego modelu dla całej instytucji. Zagnieżdżone składniki – elementy <c>/<c0x> – powinny być stosowane dla oddania logicznej struktury materiałów archiwalnych. Na każdym z poziomów dostępna jest cała gama podelementów i atrybutów.			
level="subfonds/series/file"	M	Poziom składników powinien być podporządkowany poziomom określonym w elemencie <archdesc> (por. str. 6, Poziomy archiwalne). Ten element jest uznawany za podstawowy dla wymiany danych z ISAD(G)v2.			
<did>	Req				
<origination>	MA	Element obowiązujący, jeżeli aktotwórca na danym poziomie opisu jest inny niż aktotwórca określony w elemencie <archdesc> lub na innym, odpowiednim poziomie. Ten element jest uznawany za podstawowy dla wymiany danych z ISAD(G)v2.			
<persname corpname famname name>	Rec	Użyj jednego z wymienionych elementów, właściwego w danym przypadku dla typu aktotwórcy.			

Elementy i atrybuty	Status	Komentarz	Inne schematy kodowania		
encodinganalog=	Rec		3.2.1	100 (persname or famname), 110 (corpname) , 111 (meeting)	Creator
<unitid>	MA	Każda jednostka opisu powinna mieć nadany unikatowy identyfikator. Wprawdzie jest to opcjonalne, lecz zalecamy, aby – jeżeli istnieje taki unikatowy numer identyfikujący lub inny typ kodu – kodować go raczej jako element <unitid> niż elementy <container> lub <unittitle>. Ten element jest uznawany za podstawowy dla wymiany danych z ISAD(G) v2.			
encodinganalog=	Rec		3.1.1	050, 090, 099	Identifier
countrycode=	MA	Uważa się, że wartość tego atrybutu jest dziedziczona z podobnego, obowiązkowego elementu z wyższego poziomu (element <archdesc>). W nietypowej sytuacji, gdyby dokumenty w składniku nie były przechowywane w tym samym kraju, co ich zasadnicza część, wartość tego atrybutu – kod kraju – powinna być określona zgodnie z ISO 3166.			
repositorycode=	MA	Uważa się, że wartość tego atrybutu jest dziedziczona z podobnego, obowiązkowego elementu z wyższego poziomu (element <archdesc>). Jeżeli dokumenty w składniku nie są przechowywane w tym samym archiwum, co ich zasadnicza część, wartość tego atrybutu – kod archiwum – powinna być określona zgodnie z ISO 15511.			
<unittitle>	M	Element ten jest uznawany za minimum, którego opis obowiązuje na poziomie składnika, gdyż jakiś [podstawowy] opis jest konieczny dla użytkownika, aby mógł on podjąć decyzję co do zasadności dalszych poszukiwań. Ten element jest uznawany za podstawowy dla wymiany danych z ISAD(G)v2.			
encodinganalog=	Rec		3.1.2	245\$a	Title

Elementy i atrybuty	Status	Komentarz	Inne schematy kodowania		
<unitdate>	Rec	Element zalecany, jeżeli na poziomie składnika można określić dokładniejsze daty powstania niż na wyższym poziomie. Takie dane dają użytkownikom pełniejszy opis i usprawniają wyszukiwanie według dat. Jeżeli są to wielokrotne daty pojedyncze lub daty z zakresu, każda z nich powinna być kodowana w jej własnym elemencie <unitdate>. Jeżeli nie ma treści w elemencie <unittitle> to element <unitdate> może być umieszczony wewnątrz elementu <unittitle> tak, aby znalazła się tam jakaś informacja odnosząca się do treści. Ten element jest uznawany za podstawowy dla wymiany danych z ISAD(G) v2.			
encodinganalog=	Rec		3.1.3	245\$f, 245\$g, 260\$c	Coverage (Temporal); Date
type=	Opt	Użyj dla rozróżnienia pomiędzy typami dat: z zakresu i dominujące (inclusive bulk).			
normal=	Rec	Do pomocy przy wyszukiwaniu według dat; użyj ISO 8601 (por. przykład na str. 3-4 Wstępu).			
<physdesc>	Rec				
<extent>	Rec	Jeżeli są dostępne informacje na temat rozmiarów opisywanego obiektu, to należy je kodować raczej tu niż w elemencie <unittitle> albo w innym elemencie. Jednostki miary powinny być zapisane albo jako część treści albo wewnątrz tych znaczników albo jako wartość atrybutu unit . Ten element jest uznawany za podstawowy dla wymiany danych z ISAD(G)v2.			
encodinganalog=	Rec		3.1.5	300	
<phystech>	Opt				
encodinganalog=	Rec		3.4.4	340 and 538	
<langmaterial>	MA	Jeżeli język opisywanego materiału jest inny, niż określony przez wartość atrybutu langmaterial elementu <archdesc>, użyj elementu <langmaterial> na poziomie składnika.	3.4.3	546	Language
<language>	MA				
langcode=	MA	Stosować ISO 639-2.		041	

Elementy i atrybuty	Status	Komentarz	Inne schematy kodowania		
<scopecontent>	Rec	Składniki powinny zawierać informacje o zakresie i treści na właściwym poziomie składnika (subgroup/subfonds/series). Inne poziomy mogą zawierać takie informacje, jeżeli jest to konieczne. Użycie elementu <scopecontent> jest bardziej wskazane niż elementu <abstract>.			
encodinganalog=	Rec		3.3.1	520	
<accessrestrict>	MA	Element obowiązkowy, jeżeli jakieś sprecyzowane warunki obowiązują przy udostępnianiu.			
encodinganalog=	Rec		3.4.1	506	
<userrestrict>	MA	Element obowiązkowy, jeżeli jakieś sprecyzowane warunki obowiązują przy wykorzystywaniu [np. reprodukowaniu materiałów archiwalnych].			
encodinganalog=	Rec		3.4.2	540	

TABELA 4: Poziom dokumentu, łączenia

Elementy i atrybuty	Status	Komentarz	Inne schematy kodowania		
			ISAD(G)v2	MARC 21	DC
<c>/<c0x>	MA	Opis na poziomie dokumentu, zawierający łącza do archiwalnej treści w postaci cyfrowej musi w sposób unikatowy identyfikować dokument poprzez elementy <unittitle>, <unitid> lub ich kombinację.			
level="item"	M	Wszystkie ogólne wskazówki dotyczące składników odnoszą się do poziomu dokumentu (elementy <c> lub <c01>, <c02><c12>), a jeżeli składnik łączy się z obiektem w postaci cyfrowej, następujące wskazówki są też do zastosowania.	3.1.4		
<did>	Req				
<unittitle>	MA	Element wymagany, jeżeli nie ma elementu <unitid>.			
encodinganalog=			3.1.2	245\$a	Title
<unitid>	MA	Element wymagany, jeżeli nie ma elementu <unittitle>.			
encodinganalog=			3.1.1	050, 090, 099	Identifier
<unitdate>	Rec				
encodinganalog=			3.1.3	245\$f, 245\$g, 260\$c	Date
type=	Rec				
normal=	Rec	ISO 8601			
<daogrp>	Req	Element wymagany, dla łączenia z obiektami w postaci cyfrowej (por. str. 5, Obiekty w postaci cyfrowej i elementy łączące).			
		Element wymagany, dla łączenia z obiektami w postaci cyfrowej (por. str. 5, Obiekty w postaci cyfrowej i elementy łączące).			
<daoloc>	Req	Element wymagany, dla łączenia z obiektami w postaci cyfrowej (por. str. 5, Obiekty w postaci cyfrowej i elementy łączące).			
role=	Rec	Użyj do określenia za pomocą MIME ⁷ typu dołączanego obiektu (JPEG, XML, SGML, video).			
href=	Rec	Element obowiązkowy, jeżeli nie użyto atrybutu entityref . Użyj do łączenia bezpośredniego zewnętrznego obiektu w postaci cyfrowej takiego jak większy obrazek lub obiekt METS ⁸ . Xlink i Xpointer nie są powszechnie stosowane ⁹ .			

⁷ MIME – multipurpose internet mail extension, (przyp. tłum.)

⁸ METS – Metadata Encoding and Transmission Standard, (przyp. tłum.).

⁹ XLink, XPointer – specyfikacje XML umożliwiające tworzenie i używanie łączy do innych dokumentów, (przyp. tłum.).

Elementy i atrybuty	Status	Komentarz	Inne schematy kodowania		
entityref=	Rec	Element obowiązkowy, jeżeli nie użyto atrybutu href . Użyj do łączenia encji zawierającej aktualne łącze do zewnętrznego obiektu w postaci cyfrowej. Xlink i Xpointer nie są powszechnie stosowane			
<daodesc>	Rec	Użyj, jeżeli jest konieczny, czytelny gołym okiem opis złożonego obiektu w postaci cyfrowej, a nie można tego zrobić za pomocą elementu <unittitle>.			
encodinganalog	Rec			856\$3	